

Bostadsutskottets yttrande

1988/89: BoU3y

Anpassningar inom bostadsstödet för år 1990 m. m.
(prop. 1988/89: 150 bilaga 10)

1988/89
BoU3y

Till finansutskottet

Finansutskottet beslöt den 9 maj 1989 bereda bostadsutskottet tillfälle att senast den 18 maj 1989 avge yttrande över proposition 1988/89: 150 jämte de motioner som kan komma att väckas med anledning av denna allt såvitt rör bostadsutskottets beredningsområde.

I detta yttrande behandlas vad i proposition 1988/89: 150 bilaga 10 anförts om anpassningar inom bostadsstödet för år 1990 jämte vissa motioner i enlighet med vad nedan anges.

Sammanfattning

Bostadsutskottet finner det inte motiverat att riksdagen nu tar ställning till vad i propositionen redovisats om anpassningar inom bostadsstödet för år 1990. En behandling av sådana eventuella förslag bör göras först när de i sak presenteras för riksdagen. Utskottet tillmötesgår därmed förslag i motioner (m) och (vpk).

Utskottet anser också, med anledning av motioner (s), (c), (vpk) och (mp), att en investeringsavgift bör införas bl. a. på byggande av kontorslokaler i överhettade regioner; inte minst gäller detta inom den s. k. Stockholm – Uppsala-korridoren.

Slutligen föreslås i yttrandet att det bör övervägas att införa en särskild/extra fastighetsskatt på kontorslokaler m. m. i sådana regioner.

Avvikande meningar har avgivits av s till stöd för förslaget i propositionen samt bl. a. av m, fp om att någon investeringsavgift och särskild fastighetsskatt inte bör införas. Från vpk och mp har avvikande meningar avgivits till stöd för resp. motion i den mån de inte tillstyrkts av utskottet.

Propositionen

I proposition 1988/89: 150 bilaga 10 bereds riksdagen tillfälle att ta del av vad där anförts om anpassningar inom bostadsstödet för år 1990.

Bostadsministern redogör i bilagan för regeringens överväganden rörande inkomstbeskattningen för år 1990. Enligt den bedömning finansmi-

nistern redovisat bör ytterligare steg tas i syfte att sänka skatteuttaget inom inkomstbeskattningen. Därvid minskas också, enligt propositionen, utbytet av underskottsavdragen. Sammantagna innebär sådana ändringar att hushållens disponibla inkomster ökar, samtidigt som värdet av avdrag för bl. a. räntor på bostadslån och underliggande krediter för egnaheimmen minskar.

Mot bakgrund av kommande förändringar i fråga om den statliga inkomstbeskattningen och den påverkan dessa förändringar har på boendekostnaderna för boende i egna hem aviserar bostadsministern — i avsikt att bibehålla den grundläggande neutraliteten mellan upplåtelseformerna — vissa förändringar i den garanterade räntan avscende hyres- och bostadsrättshus.

Sålunda bör enligt hans mening den garanterade räntan höjas för nybyggnader samt för vissa ombyggnader av hyres- och bostadsrättshus i vilka preliminärt beslut om bostadslån meddelas efter utgången av år 1989. Bostadsministern aviserar att regeringen ämnar återkomma med utarbetade förslag till riksdagen hösten 1989 i enlighet med vad nu redovisats.

Motionerna

I detta yttrande behandlas följande motioner väckta med anledning av proposition 1988/89:150.

1988/89:Fi60 av Carl Bildt m. fl. (m) vari yrkas

15. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om höjningen av den garanterade räntan.

1988/89:Fi62 av Olof Johansson m. fl. (c) vari yrkas

16. att riksdagen beslutar att i lag föreskriva införande av en 25-procentig investeringsavgift på lokalytor för industrier och kontor fr. o. m. 1989-08-01 i enlighet med vad som anförts i motionen.

1988/89:Fi63 av Lars Werner m. fl. (vpk) vari yrkas

8. att riksdagen hos regeringen begär förslag om införande av ett särskilt diskonto för bostadsfinansiering,

15. att riksdagen hos regeringen begär förslag om en investeringsavgift i enlighet med vad som sägs i motionen.

1988/89:Fi64 av Inger Schörling m. fl. (mp) vari yrkas

17. att riksdagen beslutar införa en investeringsavgift på 25 % på oprioriterade byggen i storstadsområdena på sätt som anges i motionen,

22. att riksdagen beslutar att bostadsbidragen ersätts med bastillägg för barnfamiljer fr. o. m. 1990-01-01 på sätt som anges i motionen.

1988/89:Fi70 av Lars Werner m. fl. (vpk) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om hyreshöjande räntebidragsminskningar.

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts i motionen angående anpassningar av bostadsstödet för år 1990.

1988/89:Fi92 av Hans Göran Franck (s) vari yrkas att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som i motionen anförts beträffande — — — investeringsavgift.

1988/89:Fi93 av Krister Skånberg (mp) vari yrkas

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om regeringens förslag om minskning av räntesubventionerna för andra hus än egnahem,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om höjning av den garanterade räntan vid nybyggnad och ombyggnad (yrkandet såvitt det rör slopande av mervärdeskatten på investeringar i långsiktigt energisparande vid allt byggande behandlas inte i detta yttrande).

Utskottet

Anpassningar inom bostadsstödet för år 1990

Ovan har redovisats regeringens uppfattning om hur kommande förändringar i inkomstbeskattningen bör påverka bostadsstödet till boendet år 1990. Sammanfattningsvis anförts i propositionen att sänkningar inom inkomstbeskattningen påverkar värdet av underskottsavdragen och därmed boendekostnaderna i bl. a. egnahem och att räntebidragen därför under år 1990 bör följas av minskningar för andra hus än egnahem. Under hösten år 1989 avser regeringen förelägga riksdagen förslag bl. a. om de närmare förändringarna av räntebidragen som bör genomföras. Riksdagen bereds tillfälle att ta del av vad i propositionen anförts om anpassningar inom bostadsstödet för år 1990.

Vad i propositionen anförts har mött invändning i tre motioner.

I moderata samlingspartiets partimotion Fi60 yrkande 15 och i motion Fi89 (m) yrkande 1 föreslås ett riksdagens tillkännagivande av innebörden att räntebidragen bör reduceras men att detta bör ske i samband med en omläggning av bostadsfinansieringssystemet och avreglering av bostadsmarknaden. Vilka förändringar i systemet som skall vidtas vet man enligt motionärerna först när skattebesluten fattas. Riksdagen bör enligt motionärerna inte nu ta ställning till regeringsförslaget.

Ett tillkännagivande med anledning av vad i propositionen förordats föreslås också i vänsterpartiet kommunisternas partimotion Fi70. I vpk-motionen anförts att vad i propositionen angivits inte bör föranleda något riksdagens ställningstagande. Skulle frågan ändå sakbehandlas hänvisar motionärerna till tidigare ställningstagande från vpk av innebörd att "alla försök att låta landets hyresgäster betala höginkomsttagarnas skattelättnader" skall avfärdas.

Utskottet delar motionärernas uppfattning i huvudfrågan om att riksdagen

gen inte nu bör ta ställning till det av bostadsministern presenterade förslaget om förändringar inom räntebidragssystemet. Som motionärerna anför bör en sakbehandling av frågan anstå till dess riksdagen i vanlig ordning föreläggs ett eventuellt förslag i frågan.

Vad nu anförts om *behandlingsordningen m. m.* bör riksdagen med anledning av redogörelsen i proposition 1988/89: 150 bilaga 10 och moderata samlingspartiets partimotion Fi60 yrkande 15, vänsterpartiet kommunisternas partimotion Fi70 samt motion Fi89 (m) yrkande 1 som sin mening ge regeringen till känna.

I motion Fi93 (mp) yrkande 1 förs fram ett förslag av mera grundläggande karaktär avseende avdragsrätten för skuldräntor. Motionären erinrar om miljöpartiets uppfattning om att denna avdragsrätt borde ersättas av en minskning av den slutliga skatten med en viss andel av skuldräntorna.

Den av motionären aktualiserade frågan torde få övervägas i annat sammanhang och då lämpligen vid riksdagens överväganden i samband med den mera grundläggande reformering av skattesystemet som förutskickats. Motion Fi93 (mp) yrkande 1 om *utformningen av avdragsrätten för skuldräntor m. m.* bör sålunda avslås av riksdagen.

I samma motion föreslås i yrkande 2 att *den garanterade räntan vid ombyggnad* inte skall vara högre än vid nybyggnad när det gäller vad motionären kallar skonsam ombyggnad.

Riksdagen fattade hösten 1988 beslut om den garanterade räntan i vissa fall vid ombyggnad. Detta beslut bör ligga fast, dock med den ändring som gjordes våren 1989 i avsikt att jämställa denna garanterade ränta med den som gäller i nybyggnadsfallen. Motionsyrkandet såvitt nu är i fråga bör avstyrkas av finansutskottet.

Övriga frågor

I detta avsnitt behandlar utskottet fyra motionsyrkanden om investeringsavgift på visst byggande samt ett motionsyrkande om ett särskilt diskonto för bostadsfinansiering och ett motionsyrkande om att bastillägg till barnfamiljer skall ersätta bostadsbidragen.

Vad gäller frågan om investeringsavgift på visst byggande föreslås i centerpartiets partimotion Fi62 yrkande 16 att riksdagen beslutar att en sådan avgift skall utgå med 25 % på lokalytor för industrier och kontor fr. o. m. den 1 augusti 1989. Avgiften skall uttas inom det område som benämns "Stockholm – Uppsala-korridoren". I vänsterpartiet kommunisternas partimotion Fi63 yrkande 15 föreslås riksdagen begära ett förslag om att en investeringsavgift föreläggs riksdagen. Avgiften som förslagsvis kan tas ut med 25 % på kostnader för allt byggande utom bostäder och kommunal/landstingskommunal service bör gälla i de delar av landet som har ett över-skott på kontor etc., något som enligt motionärerna särskilt gäller Stockholms innerstad och bandet mot Arlanda. I miljöpartiets partimotion Fi64 yrkande 17 föreslås riksdagen besluta om en investeringsavgift på 25 % på oprioriterade byggen i storstadsområdena. Slutligen föreslås i

motion Fi92 (s) såvitt nu är i fråga att en investeringsavgift tas ut i ekonomiskt överhettade regioner.

Utskottet som har förståelse för den i motionerna framförda uppfattningen anser att det som ett alternativ till en extra höjning av löneavgiften kan finnas skäl att pröva förutsättningarna för en *investeringsavgift på visst byggande* i överhettade regioner i landet; inte minst gäller detta i Stockholmsområdet och där i synnerhet inom Stockholm – Uppsala-korridoren. När det gäller avgiftens storlek har i de nu behandlade partimotionerna (c), (vpk) och (mp) förordats att den utgår med 25 %, bl. a. på byggande av kontorslokaler eller på s. k. oprioriterat byggande. Med den inriktning som bostadsutskottet nu förordat bör det i den fortsatta riksdagsbehandlingen närmare bestämmas såväl basen för investeringsavgiften som dess omfattning.

Vad utskottet nu med anledning av centerpartiets partimotion Fi62 yrkande 16, vänsterpartiet kommunisternas partimotion Fi63 yrkande 15, miljöpartiets partimotion Fi64 yrkande 17 och motion Fi92 (s) föreslagit om införande av en investeringsavgift m. m. bör vara utgångspunkt för de överväganden i frågan som inför riksdagsbehandlingen slutligen görs av finansutskottet.

Vidare bör i den fortsatta riksdagsbehandlingen enligt bostadsutskottets mening av finansutskottet, som ett alternativ till en höjning av löneavgiften, övervägas att dessutom införa en *särskild/extra fastighetsskatt på kontorslokaler m. m. i Stockholmsområdet* och där i synnerhet inom Stockholm – Uppsala-korridoren. Från de utgångspunkter bostadsutskottet närmast har att bedöma får det anses motiverat att en sådan särskild fastighetsskatt införs. Utformningen av den torde få övervägas också av skatteutskottet.

Förslaget i vänsterpartiet kommunisternas partimotion Fi63 yrkande 8 om att ett *särskilt diskonto för bostadsfinansieringen* bör införas avstyrks av bostadsutskottet, bl. a. med hänvisning till den avreglering av bostadsfinansieringssektorn som företagits under senare år och som i allt väsentligt innebär en anpassning av denna sektor till vad som gäller på kapitalmarknaden i övrigt.

Förslaget i miljöpartiets partimotion Fi64 yrkande 22 går ut på att bostadsbidragen bör ersättas med ett *bastillägg för barnfamiljer* fr. o. m. den 1 januari 1990.

Denna fråga behandlade utskottet i mars 1989 (BoU7 s. 78). Utskottet anförde då att frågan torde få övervägas i den översyn av bostadsbidragens utformning som pågår.

Bostadsutskottets uppfattning står fast. Motionsyrkandet bör avslås av riksdagen.

Stockholm den 18 maj 1989

På bostadsutskottets vägnar

Agne Hansson

Närvarande: Agne Hansson (c), Oskar Lindkvist (s), Magnus Persson (s), Knut Billing (m), Lennart Nilsson (s), Erling Bager (fp), Hans Göran Franck (s), Bertil Danielsson (m), Nils Nordh (s), Rune Evensson (s), Gunnar Nilsson (s), Leif Olsson (fp), Rune Thorén (c), Jan Strömdahl (vpk), Krister Skånberg (mp), Britta Sundin (s) och Birgitta Rydle (m).

1988/89:BoU3y

Avvikande meningar

1. Behandlingsordning m. m.

Oskar Lindkvist, Magnus Persson, Lennart Nilsson, Hans Göran Franck, Nils Nordh, Rune Evensson, Gunnar Nilsson och Britta Sundin (alla s) anser att den del av utskottets yttrande som under rubriken "Anpassningar inom bostadsstödet för år 1990" börjar med "Utskottet delar" och slutar med "till känna" bort ha följande lydelse:

Bostadsutskottet anför följande. Vad först gäller frågan i motionerna om att förslaget inte skulle föranleda något riksdagens ställningstagande och därför inte sakbehandlas vill utskottet erinra om utskottens beredningstväng enligt regeringsformen (RF 4 kap. 3 § andra stycket). Redan på denna grund avstyrker utskottet de båda partimotionerna från moderata samlingspartiet och vänsterpartiet kommunisterna samt motion Fi89 (m) yrkande 1 såvitt nu är i fråga.

Vad gäller regeringsförslagets sakliga innebörd vill bostadsutskottet erinra om att riksdagen hösten 1988 hade att behandla (1988/89: BoU1y s. 22–24, FiU10) ett liknande förslag; låt vara att riksdagen då hade information från regeringen om hur stora besparingar inom räntebidragssystemet som borde genomföras. Sedermera – våren 1989 – förelades riksdagen en proposition (prop. 1988/89: 79) i vilken redovisades förslagets närmare innebörd.

Riksdagens majoritet accepterade då den beslutsordning som nu redovisats. Bl. a. anförde bostadsutskottet hösten 1988 (BoU1y s. 23) att det av regeringen valda tillvägagångssättet var godtagbart. Med hänvisning bl. a. till det då anförda avstyrkte utskottet en partimotion från vänsterpartiet kommunisterna i vilken framfördes i princip samma uppfattning som i den nu aktuella.

Bostadsutskottet vidhåller sin tidigare uppfattning. Vänsterpartiet kommunisternas partimotion Fi70 bör avslås av riksdagen även såvitt nu är i fråga.

Förslagen i de båda m-motionerna om att riksdagen inte nu bör ta ställning till förändringar inom räntebidragssystemet utan att sådana förändringar bör beslutas först i samband med en omläggning av finansieringssystemet och en avreglering av bostadsmarknaden samt när en omläggning av skattepolitiken beslutats ger utskottet anledning anföra följande.

De kommande förslagen om ändringar i räntebidragssystemet som regeringen avser förelägga riksdagen hösten 1989 bygger på de mera begränsade förändringar i inkomstskattesystemet som då kommer att presenteras och som avser år 1990. Förslagen i m-motionerna utgår uppenbarligen från den mera genomgripande förändring av skattesystemet som övervägs för

närvarande. Såvitt kan bedömas kan på goda grunder hävdas att dessa förändringar, om de kommer att förverkligas, inte kommer att påverka bostadsfinansieringssystemet som sådant för år 1990.

Utskottet delar regeringens uppfattning om att neutraliteten mellan olika upplåtelseformer skall bibehållas. Hur förslagen om förändringar skall ske får utskottet ta ställning till under hösten 1989.

Sammanfattningsvis anser bostadsutskottet att riksdagen med avslag på moderata samlingspartiets partimotion Fi60 yrkande 15, vänsterpartiet kommunisternas partimotion Fi70 och motion Fi89 (m) yrkande 1 bör lägga proposition 1988/89: 150 till handlingarna såvitt där behandlas frågan om *anpassningar inom bostadsstödet för år 1990*.

2. Utformningen av avdragsrätten för skuldräntor

Krister Skånberg (mp) anser att den del av utskottets yttrande som under rubriken "Anpassningar inom bostadsstödet för år 1990" börjar med "Den av" och slutar med "av riksdagen" bort ha följande lydelse:

Som anförs i motion Fi93 (mp) bör en successiv avtrappning av avdragsrätten för räntor göras i kombination med en total översyn av bostadsfinansieringssystemet. Den nuvarande avdragsrätten för skuldräntor bör ersättas med en minskning av den slutliga skatten med en viss andel av skuldräntorna.

Regeringens till hösten 1989 aviserade förslag om förändringar av skatte- och bostadsfinansieringssystemen bör utformas i enlighet med vad nu förordats.

Riksdagen bör enligt bostadsutskottets mening med anledning av motion Fi93 (mp) yrkande 1 som sin mening ge regeringen detta till känna.

3. Den garanterade räntan vid ombyggnad

Agne Hansson (c), Knut Billing (m), Erling Bager (fp), Bertil Danielsson (m), Leif Olsson (fp), Rune Thorén (c) och Birgitta Rydle (m) anför följande:

Vi har i yttrandet accepterat att det inte nu görs några förändringar i den garanterade räntan för vissa ombyggnader. Detta ställningstagande innebär inte att vi godtar riksdagens beslut i december 1988 om fördubbling av denna ränta i vissa fall. Beslutet, som var mycket dåligt, kritiserades när det infördes.

Vår inställning står givetvis fast. Den korta tid som förflutit gör det emellertid direkt olämpligt att nu föreslå att "decemberbeslutet" rivs upp.

Det finns anledning att i annat sammanhang aktualisera frågan om den garanterade räntan i ombyggnadslånefallen. Vi ämnar återkomma i ärendet.

Krister Skånberg (mp) anser att den del av utskottets yttrande som under rubriken "Anpassningar inom bostadsstödet för år 1990" börjar med "Riksdagen fattade" och slutar med "av finansutskottet" bort ha följande lydelse:

Riksdagen beslöt hösten 1988 att den garanterade räntan vid ombyggnad i princip skulle fördubblas. Emellertid beslöt riksdagen att den garanterade räntan i vissa fall skulle gälla som tidigare och att alltså i dessa fall ett större räntebidrag skulle utgå än i "fördubblingsfallen". Sålunda gäller den lägre garanterade räntan bl. a. vid ombyggnad av ålderdomshem och servicehus, vid ombyggnad av kulturhistoriskt värdefull bebyggelse samt vid hissinstallation.

Som anförs i motion Fi93 (mp) bör denna lägre räntenivå tillämpas också när själva ombyggnaden genomförs på ett resursbevarande och miljövänligt sätt. Denna räntenivå skall gälla också om fastigheten efter ombyggnaden har en rimlig standard, ger god boendemiljö och blir miljövänlig och resursbevarande i drift, underhåll och reparation. Ombyggnadskostnaderna och kostnaderna för drift, underhåll och reparation skall också vara rimliga under fastighetens hela livslängd.

Riksdagen bör med anledning av motionens yrkande 2 såvitt nu är i fråga som sin mening ge regeringen till känna vad nu anförts om den garanterade räntan i vissa fall vid ombyggnad.

5. Investeringsavgift på visst byggande

Knut Billing (m), Erling Bager (fp), Bertil Danielsson (m), Jan Sandberg (m) och Leif Olsson (fp) anser att den del av utskottets yttrande som under rubriken "Övriga frågor" börjar med "Utskottet som" och slutar med "av finansutskottet" bort ha följande lydelse:

I betänkandet 1988/89:BoU7 (s. 101 – 102) anfördes i reservationer (m, fp) att dagens byggnadsreglerande åtgärder snarast borde avskaffas och att det inte heller fanns anledning att införa en investeringsavgift.

Bl. a. anfördes att bostadsmarknaden är en av de mest genomreglerade marknaderna. På denna marknad visas på ett mycket påtagligt sätt effekterna av den socialdemokratiska regeringens förkärlek för regleringar. De ständiga ingreppen har gett en marknad i obalans. Denna utveckling måste självfallet brytas. Det är inte möjligt att i längden rätta till fel och brister i den generella finanspolitiken genom selektiva regleringar.

Det är naturligtvis inte heller särskilt välbetänkt att – som förordas i motionerna från s, c, vpk och mp – införa en investeringsavgift på annat byggande än bostadsbyggande. Ett införande av en investeringsavgift skulle bl. a. omedelbart leda till ökade lokalhyror och i förlängningen till högre priser för konsumenterna. Det är inte heller att förvänta att en investeringsavgift som tas ut i Stockholmsområdet skulle innebära en ökad investeringsbenägenhet i andra delar av landet. Tidigare erfarenheter visar att någon sådan "omlokalisering" inte är att vänta.

Ett genomförande av motionsförslagen skulle medföra ett ingrepp i

marknaden som inte borde kunna försvaras ens av den ivrigaste regleringsivrare. Konkurrensen sätts ur spel, byråkratin ökar och de av motionärerna förväntade effekterna om en lugnare byggmarknad i Stockholmsområdet uteblir med stor sannolikhet.

Med hänvisning till det nu anförda anser bostadsutskottet att en investeringsavgift inte bör införas. Finansutskottet bör därför avstyrka partimotionerna från c, vpk och mp samt motion Fi92 (s) allt såvitt rör införande av en investeringsavgift.

6. Särskild/extra fastighetsskatt på kontorslokaler m. m. i Stockholmsområdet

Knut Billing (m), Erling Bager (fp), Bertil Danielsson (m), Leif Olsson (fp) och Birgitta Rydle (m) anser att den del av utskottets yttrande som under rubriken "Övriga frågor" börjar med "Vidare bör" och slutar med "av skatteutskottet" bort utgå.

7. Särskilt diskonto för bostadsfinansieringen

Jan Strömdahl (vpk) anser att den del av utskottets yttrande som under rubriken "Övriga frågor" börjar med "Förslaget i vänsterpartiet kommunisternas" och slutar med "i övrigt" bort ha följande lydelse:

I vänsterpartiet kommunisternas partimotion Fi63 yrkande 8 föreslås riksdagen hos regeringen begära förslag om införande av ett särskilt diskonto för bostadsfinansiering. Som bakgrund till detta förslag förs i motionen fram förslag om bl. a. åtgärder mot den överhettade kredit- och spekulationsmarknaden, förslag som närmast faller under finansutskottets beredningsområde.

Vad rör den i motionen aktualiserade frågan om ett särskilt diskonto för bostadsmarknaden finner utskottet att en sådan åtgärd bör prövas som ett inslag i avsikt att minska överhettningen och dämpa den spekulation som förekommer på kreditmarknaden.

Finansutskottet bör mot denna bakgrund tillstyrka det nu aktuella motionsyrkandet.

8. Bastillägg för barnfamiljer

Krister Skånberg (mp) anser att den del av utskottets yttrande som under rubriken "Övriga frågor" börjar med "Denna fråga" och slutar med "av riksdagen" bort ha följande lydelse:

Ett bastillägg bör ersätta bostadsbidragen för barnfamiljer. Därigenom ökas valfriheten för människorna att bosätta sig var de vill. I glesbygd kan bostadskostnaden vara liten men transportbehovet betydligt större än i storstad. Alla barnfamiljer som nu får bostadsbidrag kommer att få ökat ekonomiskt stöd om ett bastillägg införs. Bostadskostnaderna är i dag mycket höga. När bostadsbidraget ersätts med bastillägg ökas människors valfrihet att själva avgöra vad pengarna skall användas till. Detta bör rimligen bidra till att bygg- och boendekostnaderna pressas.

Bastillägget per månad beräknas enligt formeln: Bastillägg= $2\,100 + 480 \times \text{antalet barn (max. tre)} - 0,20 \times \text{hushållets månadsinkomst}$. Begränsningen till tre barn är samma som för nuvarande bostadsbidrag. De som har fler än tre barn kompenseras genom flerbarnstillägget inom barnbidragssystemet.

1988/89:BoU3y

Som föreslås i miljöpartiets partimotion Fi64 yrkande 22 bör ett bastillägg införas fr. o. m. den 1 januari 1990. Bastillägget som alltså bör ersätta bostadsbidraget för barnfamiljer bör ha den nu angivna utformningen.

Enligt bostadsutskottets uppfattning bör riksdagen med bifall till motionsyrkandet som sin mening ge regeringen till känna vad nu anförts om införande och utformning av ett bastillägg.